

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Veronikou Burianovou ve věci

žalobce: **R. S.**, státní příslušnost U.
v ČR bytem X
zastoupen Mgr. M. L., obecným zmocněncem
bytem X

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2023, č. j. MV-121628-4/SO-2023,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra ČR jako správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 29. 5. 2023, č. j. OAM-2608-18/DP-2023 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zastavilo řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ, neboť žalobce ani přes výzvu správního orgánu prvního stupně nedoložil k podané žádosti všechny zákonem vyžadované podklady. Odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítla žalovaná napadeným rozhodnutím, uvedeným v záhlaví tohoto usnesení. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě odůvodnil prostým tvrzením, že povinnost vycestovat z území ČR by pro něj představovala nenahraditelnou újmu v podobě zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Nic konkrétnějšího žalobce neuvedl.
3. Vzhledem k absenci konkrétních tvrzení v žalobcovu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nevyžadoval od žalované její vyjádření k návrhu. Žalovaná se k žalobcovu návrhu nevyjádřila ani z vlastní iniciativy.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).
9. Soud předesílá, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím, kterým by žalobci byla uložena povinnost opustit území ČR, neboť jím ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním došlo pouze k zastavení řízení o žalobcově žádosti (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dne 3. 12. 2020, č. j. 10 A 21/2020-50, bod 70). Dále soud uvádí, že žalobce v podaném návrhu neuvedl žádné konkrétní skutečnosti týkající se jeho soukromého a rodinného života, z nichž by se dalo dovodit, že mu právními následky napadeného rozhodnutí reálně a bezprostředně hrozí závažná újma. Žalobce pouze zcela obecně poukázal na svůj rodinný a soukromý život, aniž by uvedl nějaké konkrétní skutečnosti týkající se jeho soukromého a rodinného života. Žalobcův návrh tak nebyl odůvodněn konkrétními skutečnostmi týkajícími se jeho soukromého a rodinného života, které by soud mohl poměřovat k právním následkům napadeného rozhodnutí.

10. Soud tedy shrnuje, že žalobce dostatečně konkrétně netvrdil, že by pro něj právní následky napadeného rozhodnutí představovaly reálnou, bezprostřední a závažnou újmu. Nebyla tak splněna již první podmínka pro vyhovění žalobcovu návrhu. Protože nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, nezabýval se soud splněním podmínky druhé a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě tímto usnesením zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
12. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, publ. ve Sb. NSS pod č. 1072/2007).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 10. října 2023

JUDr. Veronika Burianová v.r.
samosoudkyně